

JUANITA, WASH.

Haloo Selma-täti:—
Minä kirjotan toisen kerran, kun ei muut tytöt kirjoita täältä Juanitasta. Minä koetan kirjoittaa suomenkieltä tällä kertaa.

Meidän koulu on alkanut jo. Se alkoi 5 p. viime kuuta. Minä olen neljännessä luokassa.

Viime viikolla oli suuri maanviljelysnäyttely Kirklandissa. Minä olin siellä viime perjantaina, kun se oli kolmena päivänä. Siellä oli paljon käsitöitä ja paljon hauskaa.

Nyt tulee kylmä talvi kun kesä on loppunut.

Mielle tulee "Washington Farmer", ja siinä on paljon kirjoitusta, joita minä tykkään lukea. Minä luen aina kaikki kirjeet mitä on Toverittareissa. Minä tykkään lukea suomenkieltä. Tämä on toinen kerta kun minä kirjotan Toverittareen. Minun kirje alkoi tulla pitkäksi niin lopetan tällä kertaa. —VARMA PAKKALA.

MONESSEN, PA.

Taas pitkistä ajasta kirjoitan muuttaman rivin täältä Monessenilaisten hommista.

Aluksikin oli meillä sunnuntaina, lokakuun 1 päivänä sunnuntai-koulun alkajaiset. Siellä esitettiin paljon ohjelmaa ja myös kolme näyttökappaleita, nimittäin: "Palkkaajat", "Sankarit" ja "Laiska Annikki". Viime sunnuntaina alkoi koulu, mutta paljon kuuluu vielä tulevan ja minä myös puolestani toivon ja kehoitan niitä, jotka eivät ole innokkaita käymään sunnuntai-koulua, tulemaan ja myös yhtymään käsikädessä muitten kanssa, sillä tämä on tärkeä paikka käydä meille lapsille. Siellä me opimme mikä on oikeaa ja mikä väärää.

Minun äitini on vasta tuotu sairaalasta ja minun on täytynyt olla kotona hoitamassa taloutta. Lääkäri antoi minulle lapun, jossa hän antoi minulle luvan olla kotona. Täällä on paljon sairautta ja moni on jo viety sairaalaan.

Mrs. Roosa Rose piti useiden muiden kanssa "Surprise Partyn" (eli sellaiset syntymäpäiväjuhlat, jotka hommataan salaa siltä henkilöltä, jonka syntymäpäivä on) Mrs. Edla Jylhälle. Siellä oli ohjelmaa, mutta tämän kirjoittaja ei ollut siellä kukaan, niin en myös voi tietää mitä siellä lopuksi hommattiin.

Lauantaina, lokakuun 14 päivä näyteltiin Monessenin Työväenyhdistyksen talolla "Kankurit" viidessä näyttöksessä. Se on ainakin hyvin merkittävä kappale minun mielestäni.

Ilmat ovat tähän asti olleet lämpimät, mutta nyt ne alkavat jo kylmetä.

En osaa muuta kirjoittaa, vaan lausun lämpimät tervehdykset Toverittaren lukijoille.

Toveruudella —TYYNE MÄKELÄ.

WOODLAND, WASH.

Nyt koska on kesän aika mennyt ja syksy parhaillaan, niin kirjotan taas Toverittaren palstalle ja samalla tervehdin Selma-tätiä ja Toverittaren lukijakuntaan—suurta ja pientä.

Kesä täällä ei meinaakaan loppua ollenkaan. Nyt tätä kirjoittaessa on kesä parhaillaan. S. S. osaston haalia täällä on tehty ja elköpö siellä

kohta panna jalalla koriasti.

Saapuneet takaisin Buttesta, Mont., ovat Mrs. ja Mr. David Häkkinen ja pieni Pentti; ja myös on Buttesta tullut Mrs. Rytkönen lapsensa kanssa Mrs. Johnsonin luokse.

Mikähän toisia poikia ja tyttöjä valvaa, kun eivät nyt tätä alkua oikein paljon kirjoittele? "Koulu tietenkin". Koettakaahan kirjoitella vaan, vaikka on koulun aika, että ei vaan pääse meidän "osasto" postamaan. No elkööhän sitä täydy mennä taasen nukkumaan, niin lopetan tällä kertaa. Toiste lisää.

Kunniotuksella. —KALLE KOSKI.

Elämän kirjoitus

Suom. L.K.K.

"Tuolta viimeinkin tulee Peggy!"

Tytöt jotka näin huudahtivat, olivat katsomassa ulos Cuba-nimisen kylän korkeakoulun ikkunasta. Kun opettaja oli mennyt ulos huoneesta ja pojat olivat kellarissa painamassa ohjelma-lappuja, he uskalsivat ottaa nämät oikeudet.

"Ja hänellä on kuin onkin laatikko kainalossaan!" huusi yksi pikku tyttö, jonka ainoa eroavaisuus muista läsnäolevista oli se, että hänellä oli sievät, vilkkaat kasvot täynnä teerenpilkkuja. "Nyt me saadaan nähdä minkäläisen merkkineulan me valitsemme koulun päättäjistä varten!"

"Äänestetään Peggyä presidentiksi luokallemme päättäjäsiiin!" ehdotti eräs toinen tyttö.

"Oh, joo!" huusi Maggie, "hän on luokan kaunein tyttö!"

"Eihän sentään", vastusti eräs nuori, hieno neiti, hymyillen viekkaasti.

"Eikös?" Maggie katsoi puhujaa niin kluukkuisesti, että hänen teerenpilkkunsa katosivat nousevan punan alle. "Kyllä minä hyvin tiedän että sinä toivot itse olevasi se, mutta Peggy siltikin on kauniimpi. Katso kaas vaan, tytöt!"

Peggy, joka tämän puhelun oli aikaansaanut, seisoi nyt akkunalla. Ja ihastuttavan näköinen hän olikin. Ihonsa ikäänkuin kermaa, sillä se oli vähäsen kellertävää, niinkuin hyvä kerma onkin. Kasvoissaan ei ollut yhtään muuta väriä, sillä Peggy, vaikka vasta olikin kahdeksantoista vuotias, oli kärsinyt niin paljon maailmassa, ettei hän kerinnyt saamaan punaa poskilleen. Mutta hänen tummat ruskeat silmänsä ja musta tukkansa löivät varjon niihin, joka näytti punertavalta. Siis, jos myöskin katsellaan hänen hurmaavia kasvonpiirteitään, tullaan siihen käsitykseen, että hän on kauniimpi kuin nuo metelöitsijät koulussa.

Hänen solakka vartalonsa oli puettu vaaleanpunaiseen pumpulihameeseen ja, vaikka viimeksi mahittu olikin kovin kulunut, hän näytti kuningattarelta. Totuus sentään on, että hänen pituutensa ja hohtokivillä koristettu kampa hänen tukassaan tekivät hänen suurimmaksi osaksi tämän näköiseksi.

Maggie yhtäkkiä tuuppasi akkun ylös ja pisti päänsä ulos. "Oletko saanut rintaneulan mallit, Peggy?" huusi hän ja lähes kolmekymmentä tyttöä innokkaasti yhtä aikaa.

"Kyllä, mutta väsyin niin kovin, että täytyy jäädä tähän levähtämään" vastasi kirkas, selvä ääni alhaalta. "Vartokaa vain pari minuuttia, tytöt, ja kohta tulen ylös"

"Älä viitsi tehdä niin suurta väärää," pyysi Maggie. "Tule suoraan akkunasta sisälle. Ole kiilti ja minä autan sinua ylös."

Nauraen Peggy kilpesi ylös toisten tyttöjen avulla. Kun viimein hän oli saanut laatikkonsa ylös, niin jo akkunalaudalla hänen täytyi ruveta näyttämään tytöille rintaneuloja. Niistä nousi paljon puhetta, sillä jokainen toivoi, että tämä taikka tuo malli olisi sopivin luokan merkiksi.

(Jatk.)

Pikku hyljätty

Hän hentoinen lapsi, vaaleahapsi, surun ja kyynelten kukka. Häntä maailma halveksi, viatonta, oli kaikkien hylkimä rukka.

Sitä pikkuista pilittiä, onnetonta, ei kukaan lemmellä lämmittänyt. Ei koskaan sen huulille puhtoisille, kukaan suukkoa painaltanut.

Hältä tuoni äidin rakkaimman, pois syntymähetkellä riisti. Ei säälinyt kuolema nuoruutta sen, vaan armotta poijes niitti.

Nyt pienoista syntymähetkestään, paha maailma armotta raastoi. Oli vieraan kädet niin karkeat, suu julmia sanoja haastoi.

Miksi häntä pikkuista soimataan, hänkö elonsa itse otti. Miksi pilkalla katseita annetaan, Miks'ei sille, mi elon hälle johti.

Hänen äitinsä rakkaus puhtoisin niin julmasti petettiin. Ja leikkiliä, lempeä pilkaton, hälle elämä annettiin.

Hänen äitinsä sovitto rikoksen, niin siveys maailman laulaa. Vaan mies, mi raukka oli isäksi hän elämää innolla kaulaa.

Hän uusia uhreja etsii vain, ei mennyttä pitkälle muista. Ei tuskia tunne rinnassaan, Elon toiselta vaikk' kuoloon sulistaa.

Siksi tuota pienoista soimataan, hän on kielletyn lemmen taimi. Hän uhri, on onneton kohtalon, ei sitä hän auttaa voine.

—ANNA P.

Sosialistisia

IVA-POSTI-KORTTEJA

Tilatkaa heti meiltä, niin saatte ihan postivapaasti 25 sentillä tusinan, osote:

TOVERI
Box 99, Astoria, Ore.

ILMOTTAUTUKAA

JOULUKORTTI ASIAMIEHEKSI

Toverin ja Toverittaren JOULUKORTEILLE

HUOM.! Mallikirjoja ei lähetetä pyytämättä

Halukkaat voivat ilmoittautua täyttämällä allaolevan kaavakkeen ja lähettämällä sen Toveriin.

Täten ilmoittaudun asiointsijaksi Toverin ja Toverittaren aistikaille JOULU- ja UUDENVUODENKORTEILLE tulevaksi jouluksi.

Toiminut joulukortti-asiamiehenä? (Olen—En). Ottanut tilauksia viime vuonna \$.....arvosta.

Nimi

Osote